

Énekes bajnok Dél-Amerikából - A tűzpinty

A pasztázásnak, mely a kanárimadárnak egy rokonfajjal való keresztezését jelenti, hosszú évszázados hagyományai ismeretesek Európában. Nálunk is sokáig dívott például a tojónak tengelicímmel való párosítása. Az e keresztezésből létrejött madarak külsőre általában a tengelicre emlékeztettek, viszont a hímek éneke érdekes keverékét mutatta a két fajnak.

A kanáritenyésztők sokáig nem tudták megoldani a vöröses színű kanárik kitenyésztését, de amikor kiderült, hogy a faj a tűzpinttyel könnyen keresztezhető, és az így létrejött hibridek közül a hímek általában termékenyek, ráadásul még narancsvörös színben is pompáznak, nem volt kétség, hogy ezt a lehetőséget kihasználva a kanáribarátok létrehozzák a hön áhított szint. A tűzpinty éneke gyönyörűsége, leginkább a hazánkban is előforduló csízére emlékeztet. Nemcsak a hím, hanem ritkán, bár koránt sem olyan intenzíven, a tojó is dalra fakad.

Élőhelyén kipusztulóban

A tűzpinty, mely természetesen keresztezés nélkül is értékes madár, Venezuela északi és Kolumbia északkeleti területein még a XIX. században is közönséges fajnak számított. Trinidad és Tobagóban sem volt ritkaság, innen azonban sajnos a befogások miatt teljesen kipusztult. Szerencsére a közelmúltban, Brit Guyanában is találtak egy kisebb populációt. Mivel hajdan tízezerszám importálták, ezért a fogságból kiszabadult madaraknak több helyen, így például Kubában és Puerto Ricóban is kialakultak kisebb állományai.

A tűzpintyek fogságban való tartása Dél-Amerikában gyakorlatilag az első fehér telepések

megérkezésével kezdődött, és több évszázadon keresztül olykor-olykor kisebb számban eljutottak Európába.

Mivel hőigényes fajról van szó - a fogságban tenyésztett egyedek is csak nehezen bírják a 15 °C alatti hőmérsékletet -, így nem meglepő, hogy kényes, nehezen tartható madár hírében állt az öreg kontinensen. A XIX. század utolsó harmadában a polgárosodás és a velejáró jólét hatására azonban tömegigény mutatkozott a trópusi fajokra is, így 1870 körül Hagenbeck, a híres német állatkertépítész és állat-nagykereskedő tömegesen kezdte importálni e madarakat. Az 1940-es évekre a tűzpinty vadonbéli állománya olyannyira megritkult, hogy Venezuelában védetté nyilvánították, súlyos büntetést szabtak ki az illegális befogókra, tartókra. Az élőhelypusztítás és az illegális befogás sajnos azonban továbbra is zajlott, és a jelenlegi venezuelai humanitárius válság miatt féltő, hogy a faj ebből az országból is végleg kipusztul. **Jelenleg a vadonélő populáció számát mindössze 1000 körülire becsülik, amibe bele kell érteni az eredeti élőhelyén kívül, de a természetben élő madarakat is.**

A tojó egymaga kotlik

Szerencsére, ahogy a tűzpinty ára fokozatosan emelkedett, a díszmadártenyésztők úgy kezdték el intenzív tenyésztését. Viszonylag könnyen költésre bírható, egy-egy párnak azonban legalább egy 80 x 40 x 60-as férőhelyet biztosítsunk, ahol egy kanárik számára megfelelő fészekkosarat helyezünk el. Fészekanyagoknak kiválóan megfelelnek a puha fűszálak, de vannak olyanok, akik kenderkócot vagy kókuszrostot is adnak a madaraknak. Az elkészült fészekbe a tojó általában a korareggeli órákban rakja le napi rendszerességgel szürke vagy kékesfehér alapon vörösbarna foltokkal tarkított tojásait. Egymaga kotlik mintegy két hétig, és a kikelt fiókákat is egyedül eteti azok kirepüléséig. De a hím sem tétlenkedik, ő hordja párjának az eledelt. Amikor az utódok kirepülnek, mindkét nem etet. A tűzpinty vagy tűzcsőz, megint más néven kapucinuscsőz hímjének alapszíne narancsvörös, míg a fej, a torok, a szárny és a farktollak egy része fekete.

Azonban a tojónál a vörösseszürke szín dominál, de a farkcsík és a felső farokfedők vörösek. A fiatalok a tojóra hasonlítanak, de a vörös tollazat még hiányzik. Mivel a tojók jóval ritkábbak, legyünk résen vásárláskor, nehogy fiatal, még ki nem színesedett egyedeket sózzanak ránk, biztos tojó gyanánt.

A mintegy 10,5 centiméteres örökmozgó madaraknak igazi lénye akkor bontakozik ki, ha egy kisebb, növényekkel dúsan beültetett volierben tartjuk őket tavasztól őszig, ahol évente csak két költést engedélyezünk számukra. Táplálásukra a kanáritakarmány megfelelő, de ezt még egészítsük ki díszpintyek részére szánt magkeveréssel, emellett különféle gyom- és fűmagvakkal, rügyező és leveles hárs-, nyír- és égergallyakkal. Állati fehérje gyanánt megfelel a gyári rovareléség, a tojásos eleség, de levéltetvekkkel is kedveskedhetünk nekik.

Ma már a tűzpinty fogságban tartott állománya sokszorosa a vadonbélinek, és színváltozatai is ismeretesebbek a barnától az acháton át a topázig.

Szerző: - nb -

Közzététel ideje: 2020. 07. 21., kedd, 09:30

A forrás webcíme: <https://vps.magyarmezogazdasag.hu/2020/07/21/enekes-bajnok-del-amerikabol-tuzpinty>